

mer frem. Jeg tillod mig før at antyde nogle Træk af, hvad dette Regnskab navnlig skulde indeholde, men, som sagt, jeg, ligesom de andre ærede Medlemmer, er fuldkommen villig til at forhandle med den høitærede Justitsminister om, hvorvidt man vil kunne udtrykke det, man tilsigter, paa en noget anden Maade. Men jeg vil stærkt opfordre det ærede Thing til at stemme for Forslaget i Diebliffet, for ved at give tillænde, at det virkelig ønskes en saadan aarlig Revision. Naar den høitærede Justitsminister tilsidst sagde, at dette Forslag under Nr. 4 ikke vilde kunne vedtages, medmindre man ogsaa vilde stemme for Forslaget under Nr. 1, er dette formelt jo ganske rigtig, men, som den høitærede Formand bemærkede, vil dette, at Forslaget under Nr. 4 bliver vedtaget og det under Nr. 1 ikke, kun nødvendiggjøre en forandret Redaction af § 2 til 3die Behandling; der er derimod ikke Noget til Hindrer for nu at stemme for Forslaget under Nr. 4. Hvorvidt vi vilde have en aarlig Revision ved Kjøbenhavns Overformyhneri, vilde vi jo senere komme til.

Winther: Paa den Liste over Endbringsforslag, som foreligger, findes ikke noget Forslag af mig, som udtrykker de Tanker, jeg udtalte ved Sagens første Behandling, men Grunden dertil er den, at det forekom mig at være unyttigt for et enkelt Medlem at stille Forslag, som maatte have en total Omformning af Lovforslaget til Hensigt. Da Thingets Fleertal havde vedtaget, at Loven i Hovedsagen skulde fremmes i den Form, hvori den nu engang foreligger, og at navnlig det Princip skulde opretholdes, som deri var udtrykt, forekom det mig at være overflødig at gjøre noget Forsøg paa at gaae en anden Vej. Jeg bemærker kun dette, fordi det kunde synes besynderligt, at jeg havde udtalt mig saa bestemt ved første Behandling om det Forkastelige i Lovens Princip, og dog ikke har søgt at faae det rettet. Jeg har iøvrigt idag ikke uden Tilfredsstillelse været Vidne til den Discussion, der har fundet Sted, thi det har for mig stadfæstet, at der her er mangfoldige meget vigtige Punkter, som trænge til en dyberegaaende og alsidig Overveelse. Nu er der vel ærede sag-

kyndige Medlemmer, der have opstillet Forslag, som gaae ud paa at forbedre Loven i flere Retninger og i Punkter, som jeg anseer for at være af største Bigtighed, og for hvilke jeg ogsaa udtalte mig ved Sagens 1ste Behandling, men det forekommer mig dog, at Sagen endnu ikke er tilstrækkeligt overveiet fra alle Sider, og at den ikke kan blive det i en Discussion som den, der finder Sted her, saaledes at alle Lovens Mangler kunde blive afhjulpne. Jeg skal imidlertid ikke nu foreslaae et Udvalgs Nedsættelse, men jeg skal derimod omtale et af de Forslag, som i Særdeleshed har været Gjenstand for Debatten idag, nemlig Forslaget om den aarlige Regnskabsafleggelse og den aarlige Revision. Det er jo for Tiden omtrent 17 Millioner, der vilde komme ind i dette Pengeinstitut, og jeg troer ikke engang, at det Kjøbenhavnske Overformyhneries Mibler deri ere indbefattede (Stemmer: Nei!); det er altsaa et saameget større Beløb. Dette Beløb vil man have forvaltet saaledes, at Statens Garanti for Misligheder skal staae bagved. Nu forekommer det mig, at naar man har betragtet det, der i vor Tid foregaaer i Verden med Hensyn til slige Pengeinstituter, man maa være kommen til det Resultat, at der ikke bør forsømmes noget Sikkerhedsmiddel. Jeg antager ogsaa, at det er en heldig Indretning, at der i Lovforslaget er foreskrevet en daglig Revision, og der er vistnok heller ikke noget Menneffe, der har tænkt paa at opgive denne, men ved Siden deraf mener jeg dog, at der ogsaa maa gives det Offentlige, Publicum, Leilighed til at faae Indblik i disse Sager, der angaaer en saa stor Mængde Menneffer, navnlig saabanne, der ikke kunne varetage deres eget Tarv. Jeg vilde derfor ansee det for usforsvarligt at stemme for denne Lov, naar den ikke indeholder en Bestemmelse som den, der er foreslaaet af flere Medlemmer og deriblandt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad). Den høitærede Minister har vel udtalt sig stærkt imod dette Forslag, men mig forekommer det, at det vilde være heldigt at vedtage det, og at man derigjennem vilde faae Tid til den Overveelse, der kan behøves, inden man vedtager dette Lovforslag. Jeg er overthydet om, at selv om der ikke kan